

Την Τρίτη 12 Οκτώβρη εκατομμύρια εργάτες και εργάτριες πήραν μέρος στην τέταρτη κατά σειρά απεργία ενάντια στο ασφαλιστικό του Σαρκοζί, παραλύοντας τη Γαλλία. Ήταν η επιβεβαίωση της δύναμης των συνδικάτων, μόλις 10 μέρες μετά τις διαδηλώσεις τριών εκατομμυρίων το Σάββατο 2 Οκτώβρη.

Παράλληλα, δύο σημαντικοί και ισχυροί κλάδοι συζητάνε την προοπτική συνέχειας και κλιμάκωσης. Οι σιδηροδρομικοί και οι εργαζόμενοι στην ενέργεια μπορεί να συνεχίσουν απεργία και για βδομάδες. «Όλοι έχουν τα μάτια τους στραμμένα σε εμάς. Οι υπόλοιποι εργάτες λένε ότι αν δεν δράσουν οι σιδηροδρομικοί, δεν θα το κάνει κανένας. Θα ήταν τεράστια ευθύνη να μην προχωρήσουμε σε επαναλαμβανόμενες απεργίες γιατί ολόκληρη η Γαλλία μάς παρακολουθεί», δήλωσε ο Μπρινό Ντισσεμίν, εκπρόσωπος της CFDT-Fgaac, ενός από τα συνδικάτα που συμμετέχουν στην ομοσπονδία SNCF των σιδηροδρομικών.

Μεγάλες διαστάσεις έχει πάρει και η απεργία στο λιμάνι Φος-Λαβερά που έχει ήδη κλείσει δύο βδομάδες. Στο λιμάνι ξεφορτώνεται πετρέλαιο και λειτουργεί ένα από τα σημαντικότερα διυλιστήρια. Η παραγωγικότητα του διυλιστηρίου έχει πέσει κάτω από το μισό και σε λίγες μέρες υπολογίζεται να σταματήσει πλήρως η λειτουργία. Αντίστοιχα στο κοντινό λιμάνι της Μασαλίας, τα τανκερ συσσωρεύονται χωρίς να έχουν δυνατότητα να ξεφορτώσουν. Ταυτόχρονα, τα συνδικάτα στα περι-

σότερα διυλιστήρια της χώρας όχι μόνο πήραν μέρος στην απεργία της Τρίτης αλλά συζητάνε για απεργίες διαρκείας. Ο σύνδεσμος των πετρελαιοβιομηχανών της Γαλλίας λέει πως με το σημερινό ρυθμό απεργιών σε μία – δύο βδομάδες δεν θα υπάρχουν καύσιμα στα βενζινάδικα. Ηδη εμφανίζονται ουρές για να γεμίσουν οι οδηγοί τα ρεζερβουάρ. Στην Κορσική, μόνο ο φόβος του αποκλεισμού οδήγησε σε εξάντληση του ντιζελ. Στην άλλη πλευρά της Γαλλίας, η Χάβρη, το μεγαλύτερο λιμάνι των βόρειων ακτών της χώρας, έχει μπλοκάρει από τις απεργίες των χειριστών γερανών ενώ την Κυριακή απέργησαν και οι λιμενεργάτες.

Δεν είναι αυτοί οι μόνοι χώροι που βάζουν μπρος για συνέχεια. Στα Ταχυδρομεία, όλες οι παρατάξεις έχουν κάνει κοινή έκκληση για γενικές συνελεύ-

σεις με στόχο «τη συνέχεια της δράσης». Στο συνδικάτο των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς της περιφέρειας του Παρισιού η πλειοψηφία των παρατάξεων τάσσεται με τη συνέχεια.

Απεργίες διαρκείας

Αντίστοιχες αποφάσεις υπάρχουν σε 29 άλλα σωματεία μέσω μεταφοράς στη χώρα. Η CGT στηρίζει την πρόταση για απεργίες επαναλαμβανόμενες ή διαρκείας στους ναυτεργάτες, στη χημική βιομηχανία, στη μεταλλουργία, στη δημόσια τηλεόραση και άλλους κλάδους.

Όμως, σημαντικός τομέας όπου θα κριθούν οι εξελίξεις είναι αυτός του ηλεκτρικού. Πιθανές απεργίες στις εταιρείες ηλεκτρισμού EDF και GDF-Suez θα οδηγήσουν σε διακοπές ρεύματος. Οι απεργίες διαρκείας ήταν αυ-

τές που τσάκισαν τα σχέδια της κυβέρνησης Ζιπέ το 1995. Εκείνη ήταν η προηγούμενη προσπάθεια επίθεσης στα συνταξιοδοτικά δικαιώματα στη Γαλλία. Οι γενικές απεργίες έδειχναν τη μαζική κατακραυγή ενάντια στην κυβέρνηση, αλλά ήταν η πρόσθετη απεργιακή δράση των σιδηροδρομικών για ολόκληρες βδομάδες που κρατούσε σταθερά την πίεση και ανάγκασε τον Ζιπέ σε μια εξευτελιστική υποχώρηση.

Αν οι απεργίες στο σιδηρόδρομο και στην ενέργεια προχωρήσουν, μπορούν και σήμερα να εκτροχιάσουν τα σχέδια του Σαρκοζί. Ο Σαρκοζί έχει ανακοινώσει αύξηση της κατώτατης ηλικίας συνταξιοδότησης στα 62 χρόνια. Ενώ, για να πάρουν πλήρη σύνταξη οι εργαζόμενοι πρέπει να μένουν στη δουλειά μέχρι τα 67 τους χρόνια. Οι εισφορές των εργαζόμενων στα ασφαλιστικά τα-

μεία αυξάνονται και αυτές. Ο Σαρκοζί, μόλις μια μέρα πριν από την απεργία αναγκάστηκε να εξαιρέσει κάποιες κατηγορίες γονέων από την αύξηση στα 67 χρόνια, δίνοντάς τους το δικαίωμα να συνταξιοδοτούνται στα 65, αλλά τα συνδικάτα δεν αρκούνται σε αυτό το μικρό βήμα.

Ωστόσο, το αν θα υπάρξει κλιμάκωση των απεργιών εξαρτάται από τη δύναμη και την πρωτοβουλία των σωματείων ανά χώρο. Οι επαναλαμβανόμενες απεργίες οργανώνονται ανά 24ωρο και η απόφαση ανανεώνεται κάθε μέρα. Μετά την απεργία της Τρίτης, στα συνδικάτα ανοίγουν διαδικασίες για συζήτηση της συνέχειας. Οι ηγεσίες των συνδικάτων δεν έχουν κάνει ακόμα ξεκάθαρο αν θα στηρίξουν απεργίες διαρκείας. Προς το παρόν ο Μπερνάρ Τιμπό, επικεφαλής της συνομοσπονδίας CGT, ζητάει αυτοσυγκράτηση λέγοντας πως δεν είναι ακόμα ώριμες οι συνθήκες για απεργία διαρκείας. Οι δημοσκοπήσεις πάντως δείχνουν ότι το 70% όλων των Γάλλων στηρίζουν τις κινητοποιήσεις και τις διαδηλώσεις.

Η γενική απεργία του 1995 στη Γαλλία και η κατάρρευση των σχεδίων της κυβέρνησης Ζιπέ-Σιράκ έδωσε έμπνευση για εργατικές μάχες σε πολλές άλλες χώρες, ανάμεσά τους και η Ελλάδα. Σήμερα τα πράγματα είναι πιο προχωρημένα παντού και ένα μεγάλο απεργιακό κύμα στη Γαλλία, όπου το εργατικό κίνημα συνεχίζει να έχει αυτοπεποίθηση και τεράστιες εμπειρίες θα είναι κρίσιμη για την ταξική πάλη σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Ο ΓΑΠ κάνει κοινές ασκήσεις με το Ισραήλ!

Επικίνδυνη συνέχεια στην ελληνο-ισραηλινή πολεμική συνεργασία δίνεται αυτές τις μέρες πάνω από την Πελοπόννησο. Οχτώ ισραηλινά ελικόπτερα, Μπلاك Χοκ και Απάτσι, έχουν φτάσει μέσω Σούδας, Κυθήρων και Καλαμάτας στην αεροπορική βάση της Ανδραβίδας, στο νομό Ηλείας, για να πάρουν μέρος σε κοινή ελληνο-ισραηλινή άσκηση.

Ο Βενιζέλος, ο Μπεγγίτης και η κυβέρνηση Παπανδρέου προσπαθούν να παρουσιάσουν την φιλο-ισραηλινή στροφή τους σαν έξυπνη και πρωτότυπη κίνηση. Το πόσο ένοχοι γίνονται φάνηκε όταν η ίδια αυτή άσκηση, η επονομαζόμενη «Μίνως», διακόπηκε λόγω του μακελειού πάνω στο πλοίο Μαβί Μαρμαρά που κατευθυνόταν στην Γάζα. Φαίνεται πως οι ευαισθησίες της κυβέρνησης Παπανδρέου σημαίνουν πως οι νεκροί της 31ης Μάη έχουν πλέον ξεχαστεί στις αρχές Οκτώβρη. Θέλουν να μας κάνουν να ξεχάσουμε όχι μόνο τους νεκρούς του Μαβί Μαρμαρά, αλλά και ότι τα ελληνικά πλοία που μετέφεραν ακτιβιστές συνεχίζουν να κρατούνται στο Ασσντόντ. Να ξεχάσουμε ότι τις τελευταίες βδομάδες γίνονται δολοφονίες Παλαιστίνιων και στη Γάζα και στη Δυτική Οχθη, ενώ οι ισραηλινοί εποικισμοί προχωράνε για να δείχνει η κυβέρνηση Νετανιάχου πόσο νοιάζεται για τις υποτιθέμενες συνομιλίες που έχει ξεκινήσει ο Ομπάμα.

Ενώ το κεντρικό ερώτημα, για το οποίο δεν έχει απολογηθεί ο Βενιζέλος και τα υπόλοιπα γεράρκια, είναι ποιος είναι ο σκοπός αυτών των ασκήσεων. Όλοι οι στρατιωτικοί αναλυτές συμφωνούν πως το Ισραήλ κάνει προσομοίωση επί-

θεσης στο Ιράν. Η Πελοπόννησος παίζει το ρόλο του «εχθρικού εδάφους» πάνω στο οποίο έχουν πέσει πιλότοι των εισβολέων οι οποίοι έχουν δεχθεί αμυντικά πυρά και η άσκηση είναι «άσκηση εντοπισμού και διάσωσης». Ελληνικά αεροσκάφη, ανάμεσά τους ελικόπτερα Σούπερ-Πούμα και Απάτσι, συμμετέχουν στην άσκηση για να εφοδιάζουν στον αέρα τα ελικόπτερα των Ισραηλινών, ως φιλική δύναμη που υποστηρίζει την επίθεση. Η βάση της Ανδραβίδας έχει ρόλο κεντρικού συντονιστή της επιχείρησης. Η άσκηση επισήμως θα διαρκέσει από τις 11 ως τις 14 του Οκτώβρη, όμως άλλες πληροφορίες λένε πως άλλες ασκήσεις, εναέριου ανεφοδιασμού πάνω από το Αιγαίο, θα συνεχιστούν μέχρι τις 21 του μήνα.

Όπως έχει φανεί από τις ελληνο-ισραηλινές επαφές όλου του τελευταίου χρόνου, το Ισραήλ έχει επιλέξει την Ελλάδα ως «μετόπισθεν» και ως διαθέσιμο εναέριο χώρο, έχοντας όλο και μεγαλύτερους περιορισμούς να κάνει ασκήσεις στον αέρα της Τουρκίας. Η επίσκεψη του Μπενιαμίν Νετανιάχου, η πρώτη ιστορικά επίσκεψη ισραηλινού πρωθυπουργού στην Ελλάδα, που πραγματοποιήθηκε στις 16 Αυγούστου είναι ενδεικτική. Τώρα, μαζί με τα πολεμικά ελικόπτερα, επίσκεψη κάνει και ο διευθυντής του γραφείου του Υπουργού Αμυνας του Ισραήλ, Αμος Γκιάτ. Ο Γκιάτ έρχεται να υλοποιήσει τις συμφωνίες που μπήκαν μπρος με τον Νετανιάχου –δηλαδή κλιμάκωση της συνεργασίας τόσο σε στρατιωτικό όσο και σε εξοπλιστικό επίπεδο.

Όπως αναλυτικά γράφει ο Λουκάς Δημάκας

στα ΝΕΑ: «Ηδη τρέχουν συζητήσεις ενόψει της προμήθειας από την Πολεμική Αεροπορία ειδικών κιτ αναβάθμισης παλαιότερων βλημάτων (SPICE), ενώ ισραηλινή εταιρεία διεκδικεί, μαζί με εταιρείες από Γερμανία, ΗΠΑ και Γαλλία, συμμετοχή στον διαγωνισμό για τη δεύτερη παρτίδα περίπου 80.000 βλημάτων για τα τανκς Leopard 2 HELL που θα γίνουν σε συμπαραγωγή με τα ΕΑΣ.

Επενδυτής

Στο πλαίσιο αυτό ενημέρωσε πρόσφατα το υπουργείο Αμυνας ότι διαθέτει τύπους πυρομαχικών ανάλογους με αυτούς (12.000) που τελικά αποφάσισε να αγοράσει η Ελλάδα από τη γερμανική κυβέρνηση τις προάλλες. Η ισραηλινή εταιρεία αναμένεται να εκδηλώσει ενδιαφέρον για είσοδο στα ΕΑΣ ως στρατηγικός επενδυτής, ιδίως αν έχει να προσφέρει πρόσθετο φόρτο παραγγελιών από το εξωτερικό, όπως επιδιώκει η Αθήνα.

Στον αντίποδα αυτών των εξελίξεων, η πρωτοβουλία «Ένα καράβι για τη Γάζα» κάνει προετοιμασίες για έναν καινούργιο στόλο που θα επιχειρήσει να σπάσει τον αποκλεισμό της Γάζας. Στην πανελλαδική συνέλευση της πρωτοβουλίας που πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 9 Οκτώβρη, ο Βαγγέλης Πισίας, ένας από τους κεντρικούς συντελεστές, τόνισε: «Αυτή η στροφή της ελληνικής κυβέρνησης προς το Ισραήλ δεν πρέπει να μας κάνει να νομίζουμε ότι οι συνθήκες γίνονται δυσκολότερες για εμάς. Ισα ίσα πρέπει να μας πεισώσουν, να γίνουμε πιο επίμονοι και να ορ-

γανώσουμε ακόμη περισσότερο μια πετυχημένη αποστολή».

Στην Πανελλαδική Συνέλευση ανακοινώθηκε επίσης ότι το Ισραήλ έχει δηλώσει ότι παραδίδει έξι πλοία που είχε αρπάξει από τους ακτιβιστές. Η Πρωτοβουλία κρίνει ότι η απόφαση του Ισραήλ δείχνει πόσο στριμωγμένο βρέθηκε το σιωνιστικό κράτος από το Στόλο της Ελευθερίας. Σε άλλες περιπτώσεις καραβιών που προσπαθούσαν να σπάσουν τον αποκλεισμό, ούτε καν έδινε λογαριασμό που κατέληγαν τα κατασχεμένα πλοία. Πρώτο βήμα προς τον επόμενο Στόλο της Ελευθερίας θα είναι η οργάνωση και η καλύτερη δυνατή επιστροφή και υποδοχή των έξι πλοίων που δέχτηκαν την επίθεση.

Ο Βαγγέλης Πισίας, έθεσε τους στόχους σχετικά με την νέα αποστολή: «Ο πήχης πρέπει να μπει ψηλότερα από τον πρώτο Στόλο της Ελευθερίας. Αυτή τη φορά θα στείλουμε περισσότερα πλοία και με πιο διεθνοιστική συμμετοχή. Ηδη έχουμε επικοινωνία με κινήματα της Ευρώπης, της Ασίας και της Λατινικής Αμερικής. Δεν θα αφήσουμε κανέναν να πει αυτή τη φορά ότι η αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη είναι μόνο ζήτημα της Ανατολικής Μεσογείου. Θα ξαναδημιουργήσουμε ένα τεράστιο γεγονός που μπορεί να οδηγήσει στο σπάσιμο του αποκλεισμού. Όχι μόνο επειδή θα καταφέρουμε να φτάσουν στη Γάζα τα καράβια, αλλά γιατί θα δοθεί η δυνατότητα μέσα στις κοινωνίες όλων των χωρών που θα συμμετάσχουν να γίνει μαζικό ζήτημα η αλληλεγγύη στη Γάζα και στην Παλαιστίνη».

Νίκος Λούντος